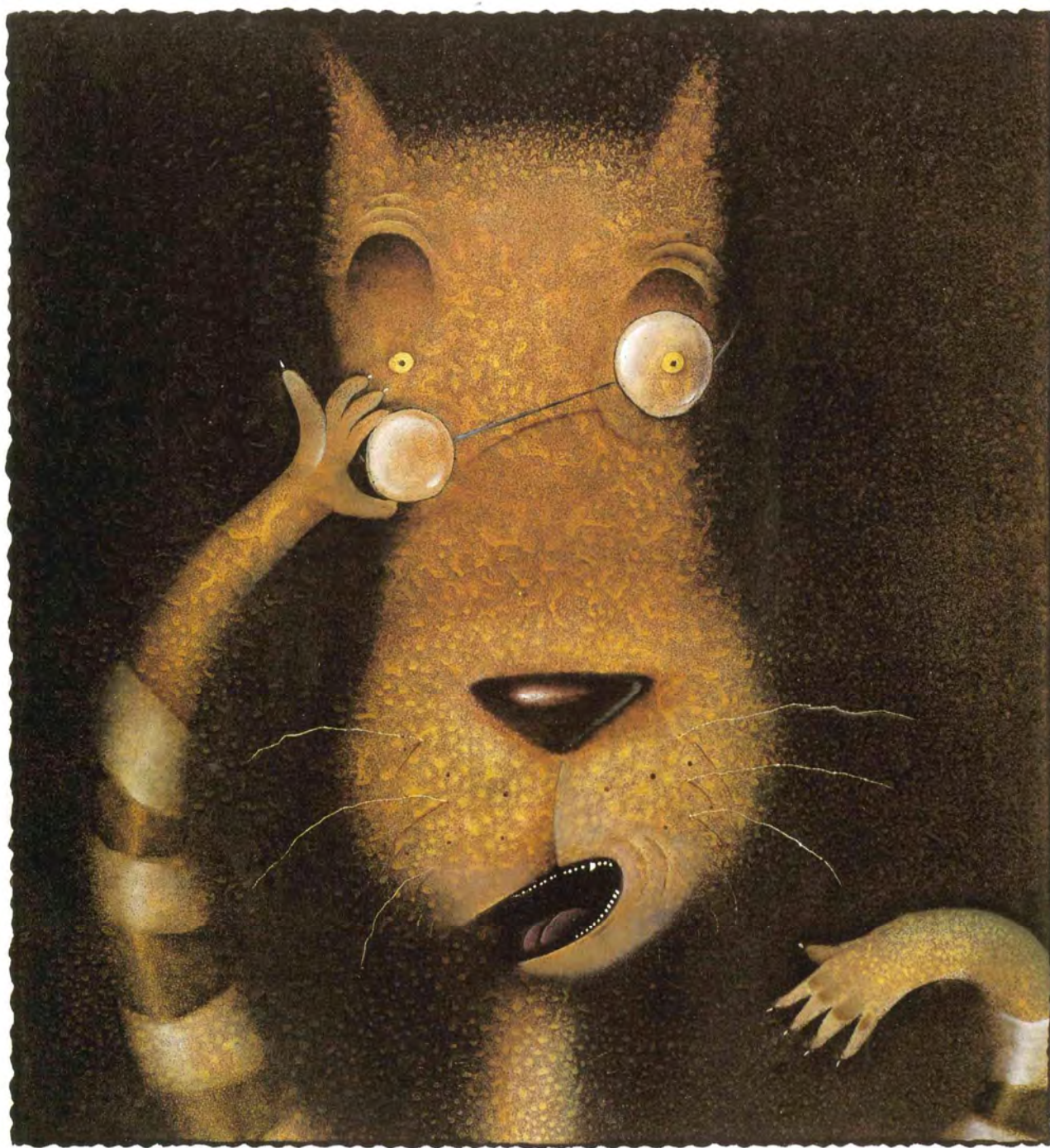

Aceasta este povestea celor 3 purceluși din perspectiva lui Alexander T. Wolf. Lupul încearcă să stabilească povestea direct despre cum a ajuns să fie "mare și rău". La începutul cărții, el gătește un tort pentru ziua de naștere a bunicii, dar a rămas fără zahăr. Se duce să le ceară vecinilor săi, porcii niște zahăr. Toți îi spun nu, și, ca urmare a unui strănut (datorită unei răceală pe care o suferă), "accidental" suflă primele două case de porci. Din moment ce erau deja morți, îi mănâncă, spunând că ar fi groaznic să lăsăm o "cină perfectă de porc" pentru a pierde. Cea de-a treia casă a porcului (făcută din cărămizi) nu suferă aceeași soartă, dar cel de-al treilea porc îl provoacă pe domnul Lup și acesta într-un exces de furie strănută, din cauza insultelor sale la adresa bunicii lupului. Când poliția ajunge să-l vadă pe domnul Lup, strănutând și suflând la casa de cărămidă, domnul Lup este arestat și al treilea porc supraviețuiește. Cu toată lumea împotriva lui, domnul Lup ajunge în închisoare, iar săraca lui bunică nu mai primește tort de ziua ei.

Toată lumea știe povestea celor trei purceluși. Sau cel puțin ei cred că o știu. Dar îți voi spune un mic secret. Nimeni nu știe adevărata poveste, pentru că nimeni nu mi-a auzit vreodată versiunea poveștii.

Eu sunt lupul. Alexander T. Wolf.

Îmi poți spune Al.

Nu știu cum a început tot acest lucru cu Lupul cel Mare și Rău, dar totul e în neregulă.

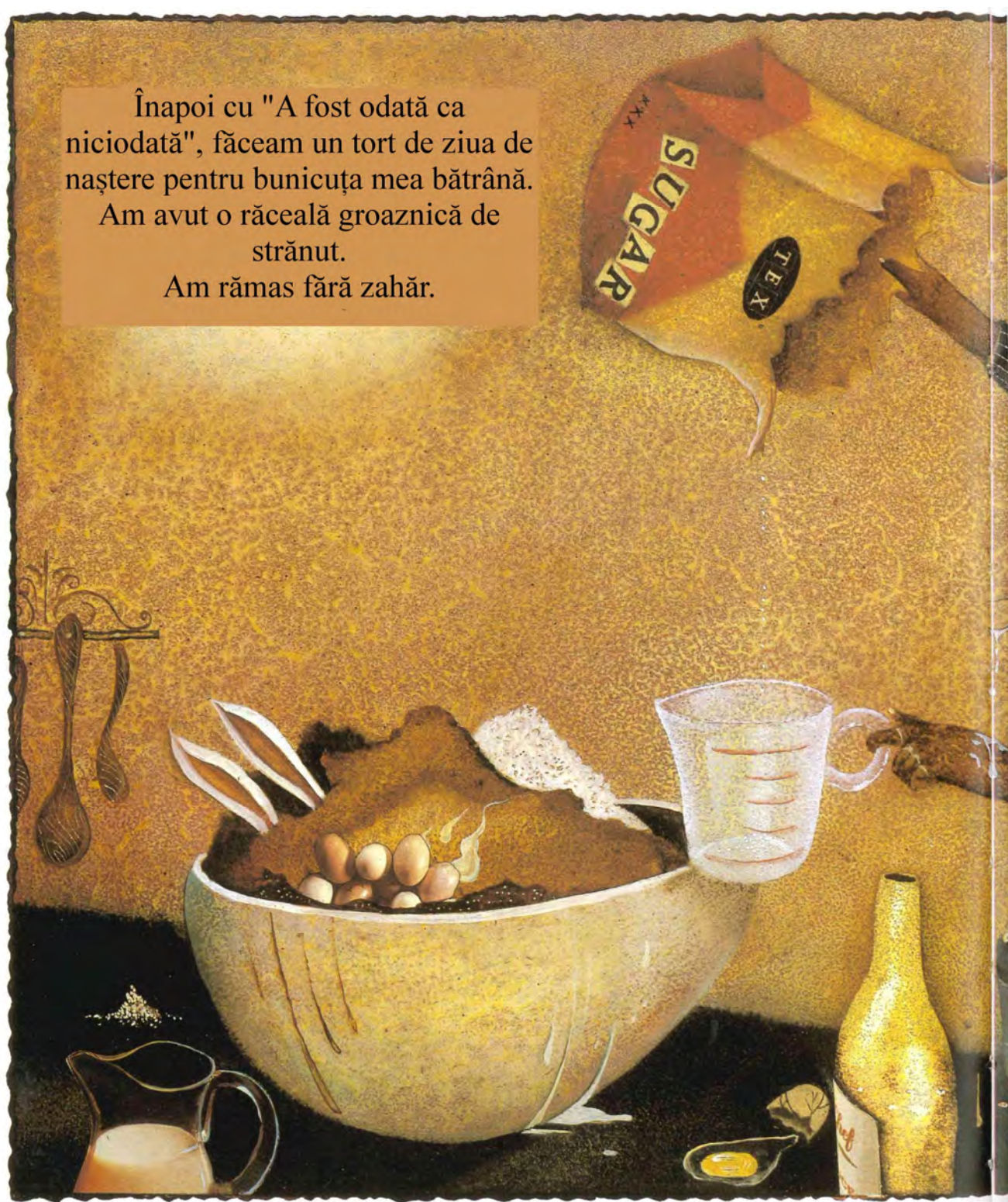
Poate că e din cauza dietei noastre.

Hei, nu este vina mea că lupii mănâncă niște animale drăguțe cum ar fi iepurași, oi și porci. Așa suntem noi. În cazul în care cheeseburger-ii ar fi drăguți, oamenii ar crede, probabil, că ești și tu un Mare și Rău, de asemenea.

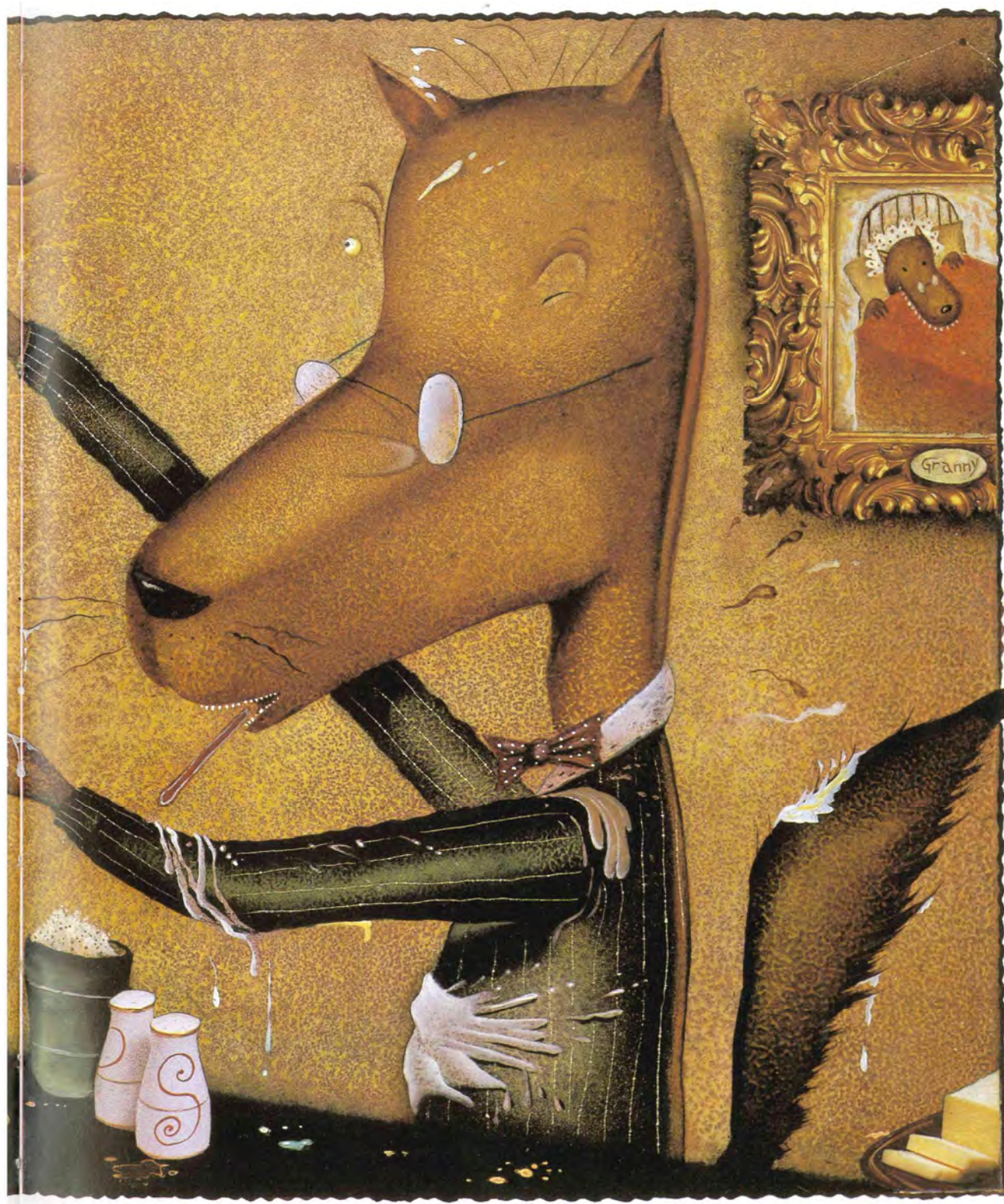

Dar, așa cum spuneam, întreaga chestie cu acest Lup Mare și Rău este greșită. Povestea reală este despre un strănut și o ceașcă de zahăr.

Înapoi cu "A fost odată ca
niciodată", făceam un tort de ziua de
naștere pentru bunicuța mea bătrână.
Am avut o răceală groaznică de
strănut.
Am rămas fără zahăr.

Înapoi cu "A fost odată ca niciodată", făceam un tort de ziua de naștere pentru bunicuța mea bătrână.
Am avut o răceală groaznică de strănut.
Am rămas fără zahăr.

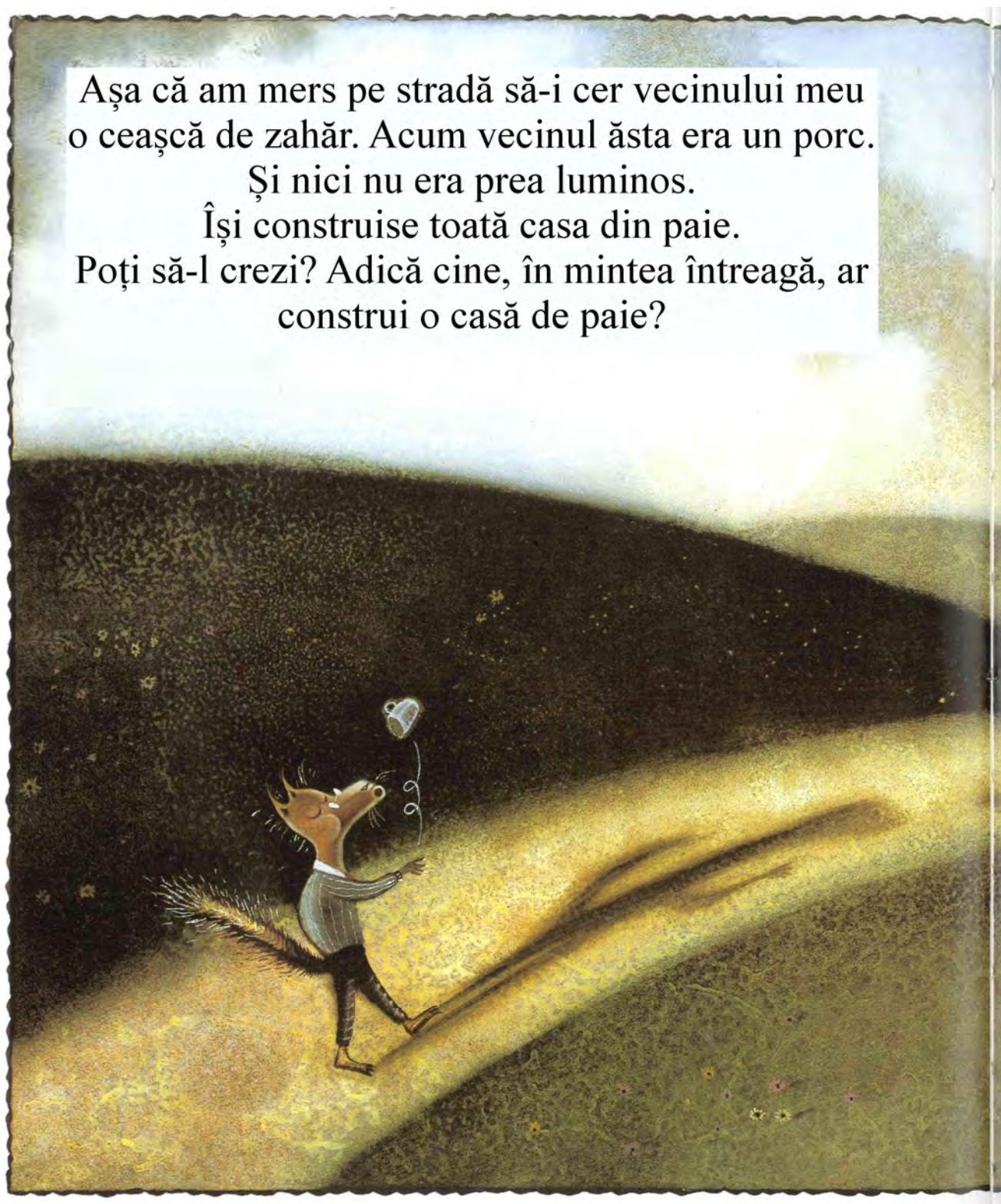

Așa că am mers pe stradă să-i cer vecinului meu o ceașcă de zahăr. Acum vecinul ăsta era un porc.

Și nici nu era prea luminos.

Își construisese toată casa din paie.

Poți să-l crezi? Adică cine, în mintea întreagă, ar construi o casă de paie?

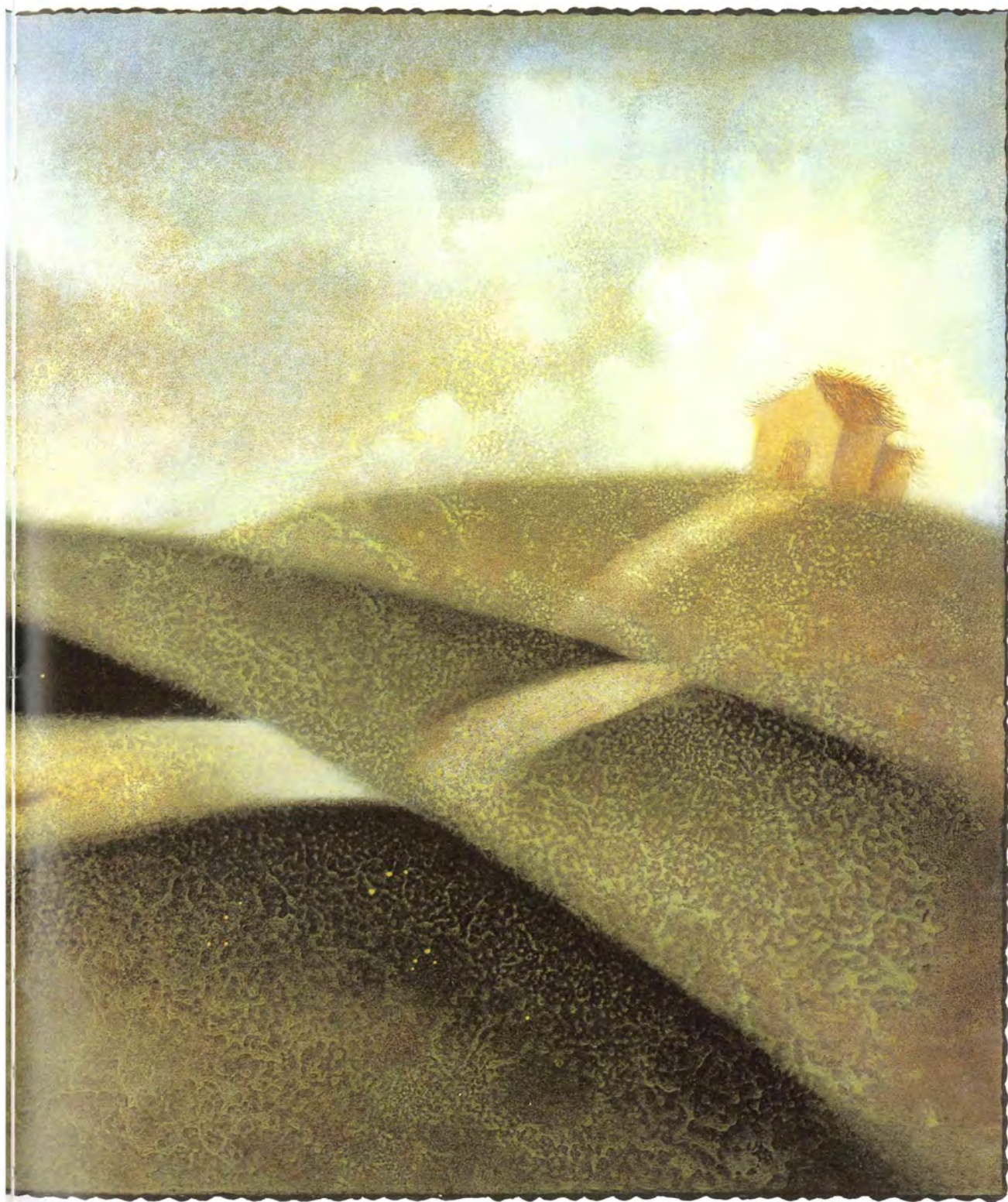

Așa că am mers pe stradă să-i cer vecinului meu o ceașcă de zahăr. Acum vecinul ăsta era un porc.

Și nici nu era prea luminos.

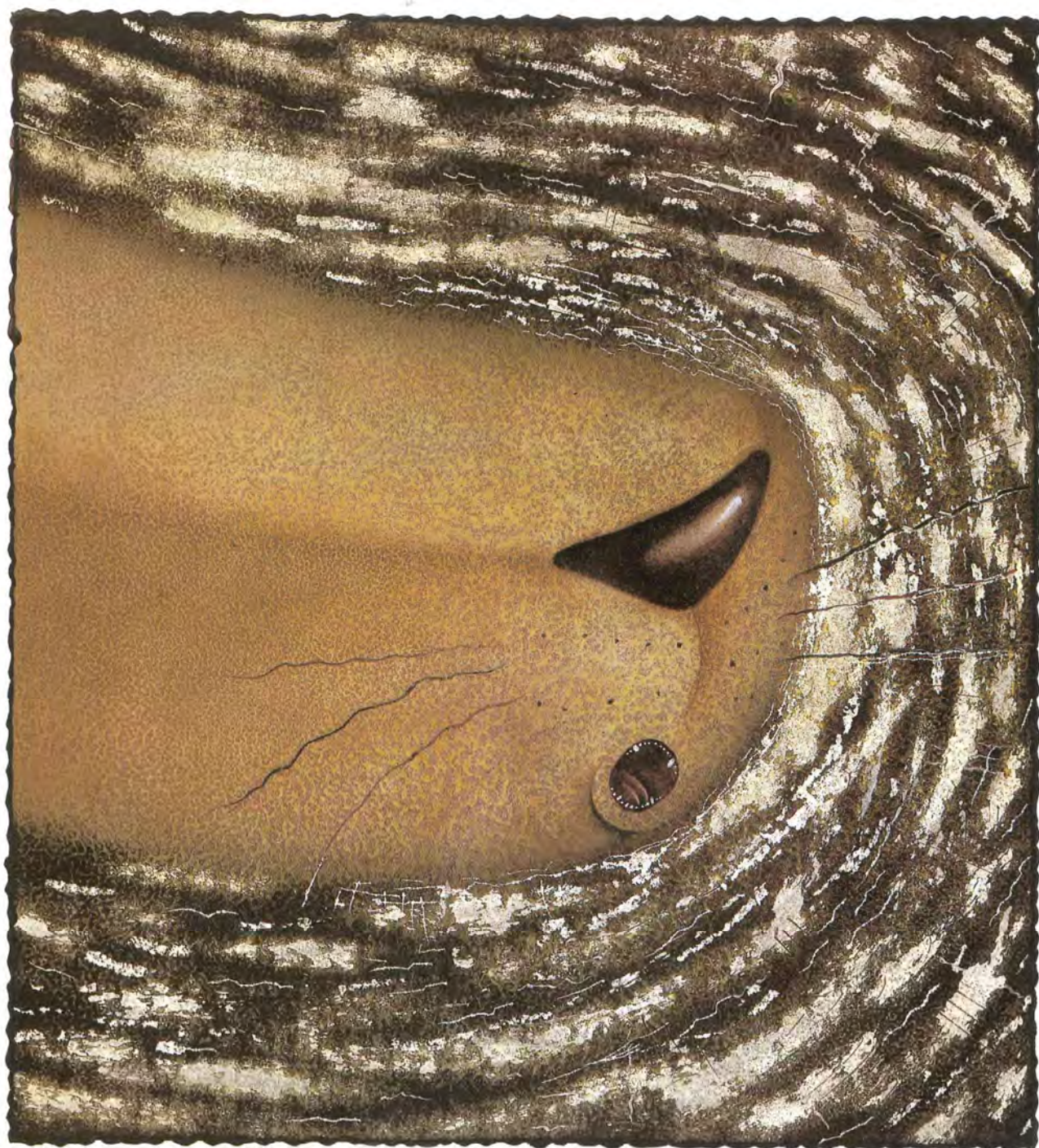
Își construisese toată casa din paie.

Poți să-l crezi? Adică cine, în mintea întreagă, ar construi o casă de paie?

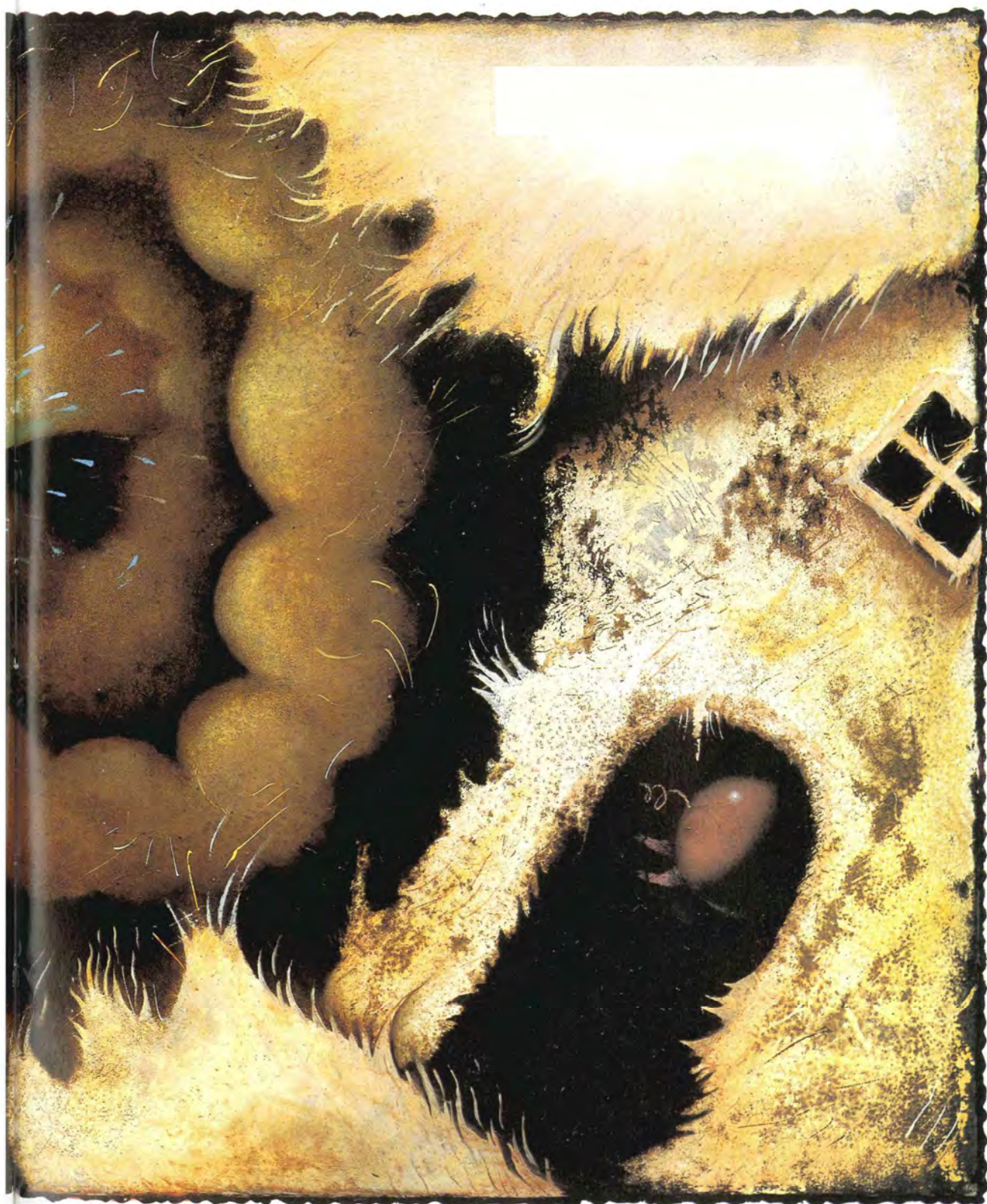

Așa că, bineînțeles, în clipa în care am bătut la ușă, a intrat imediat. N-am vrut să intru în casa altcuiva. Așa că i-am spus: "Micule Porc, Micule Porc, ești înăuntru?" Nici un raspuns. Eram pe cale să mă duc acasă fără paharul de zahăr pentru tortul meu de ziua de naștere.

Atunci nasul meu a început să mă mănânce. Am simțit un strănut venind. Ei bine, m-am forțat. Și am inspirat cu putere.

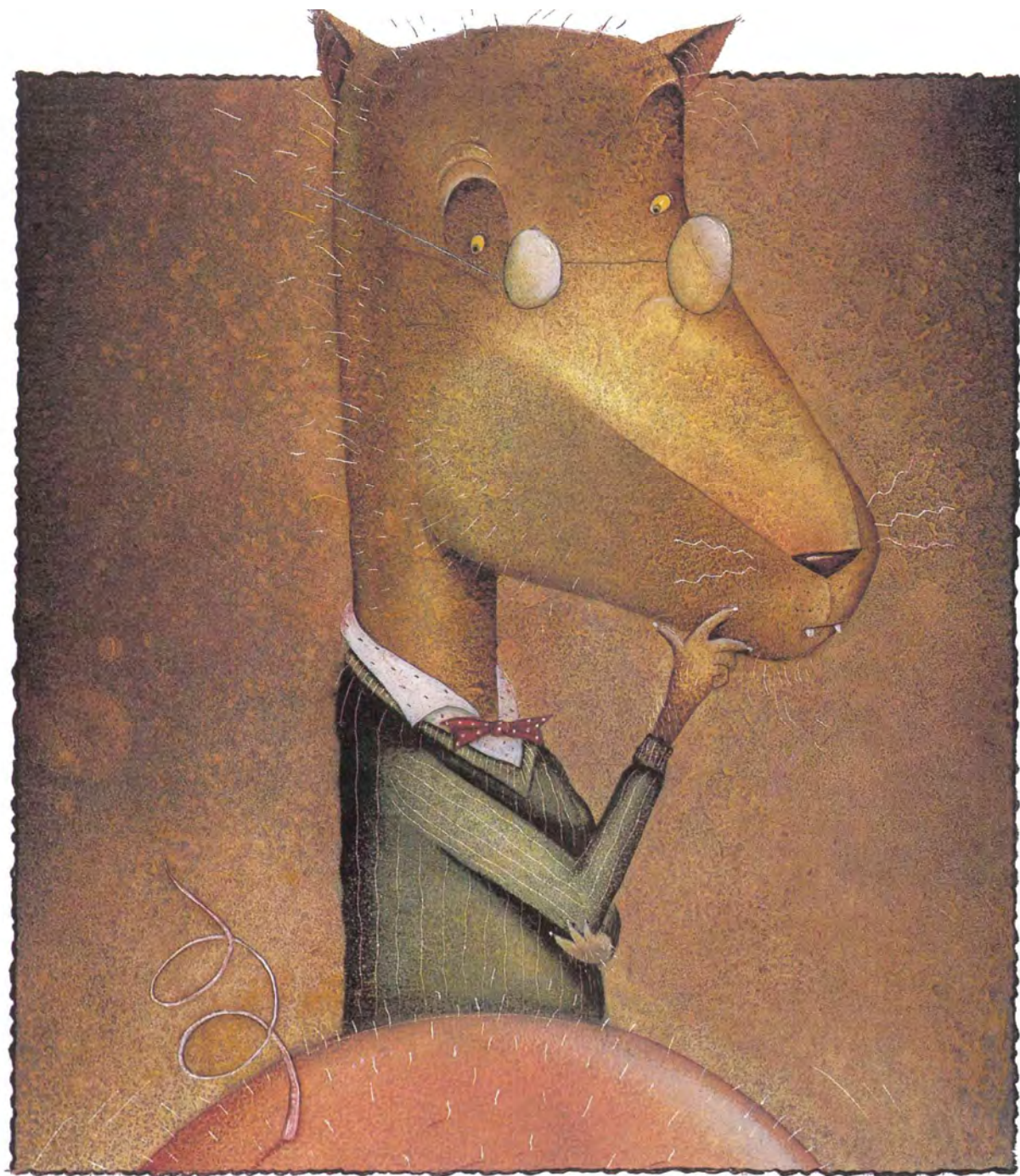

Și am strănat un strănut puternic.

Și știi ce? Întreaga casă de paie a căzut. Și chiar în mijlocul grămezii de paie era Primul porc mort - mort de-a binelea.

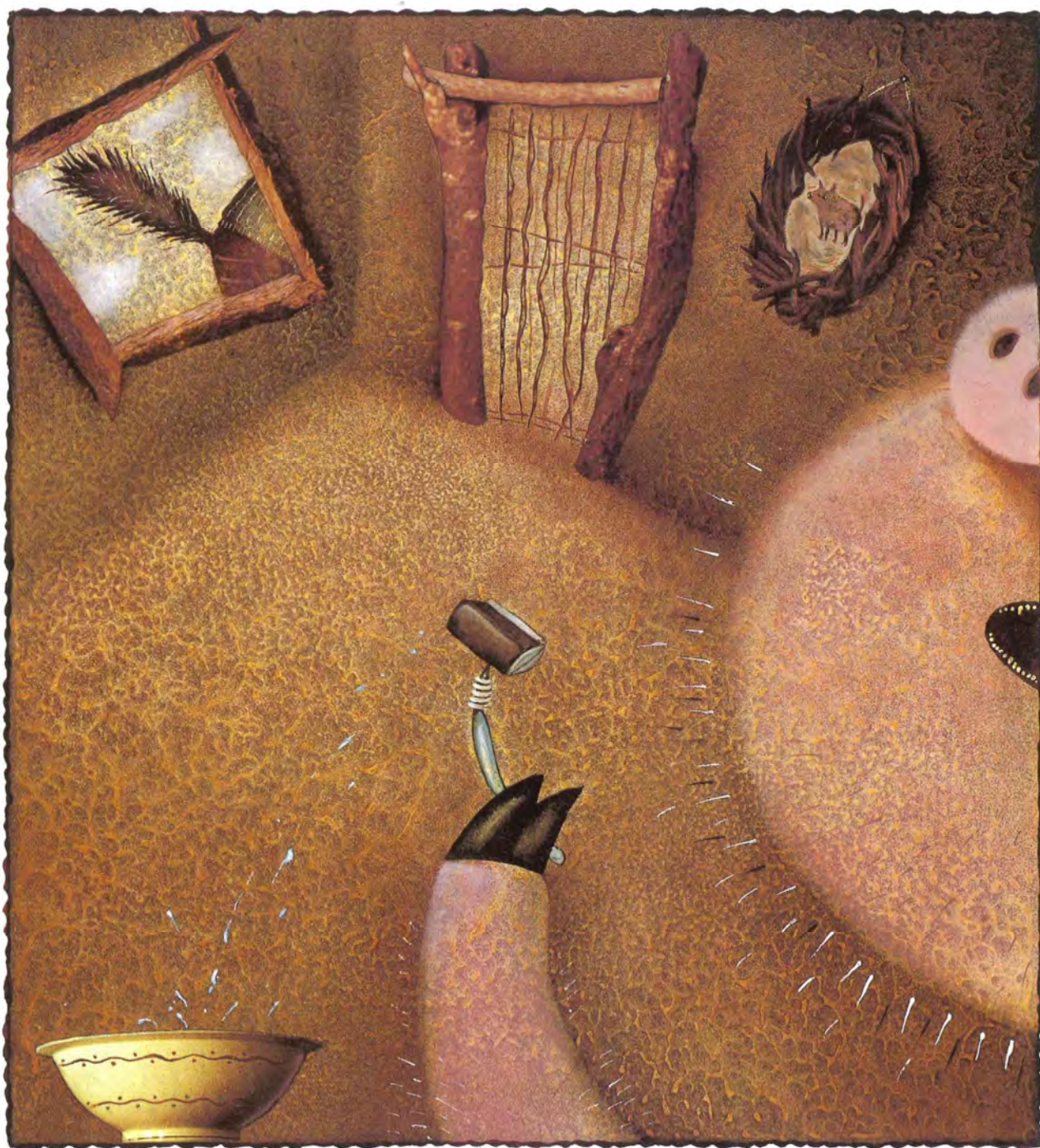

El a fost acasă tot timpul.

Părea că mi-este rușine să las o cină perfectă de șuncă așezată acolo în paie. Așa că am mâncat-o. Gândește-te la asta ca la un mare cheeseburger, situată acolo.

Mă simțeam puțin mai bine. Dar nu aveam încă paharul de zahăr. Așa că m-am dus la casa următorului vecin. Acest vecin era fratele primului porc. Era un pic mai deștept, dar nu prea mult. Își construisese casa de nuiete.

Am sunat la clopotul casei.
Nimeni nu a raspuns.
Am spus:” domnule Porc, d-le Porc, ești acasă?
El a strigat: "Dispari lupule, nu poți intra. Îmi rad bărbia.

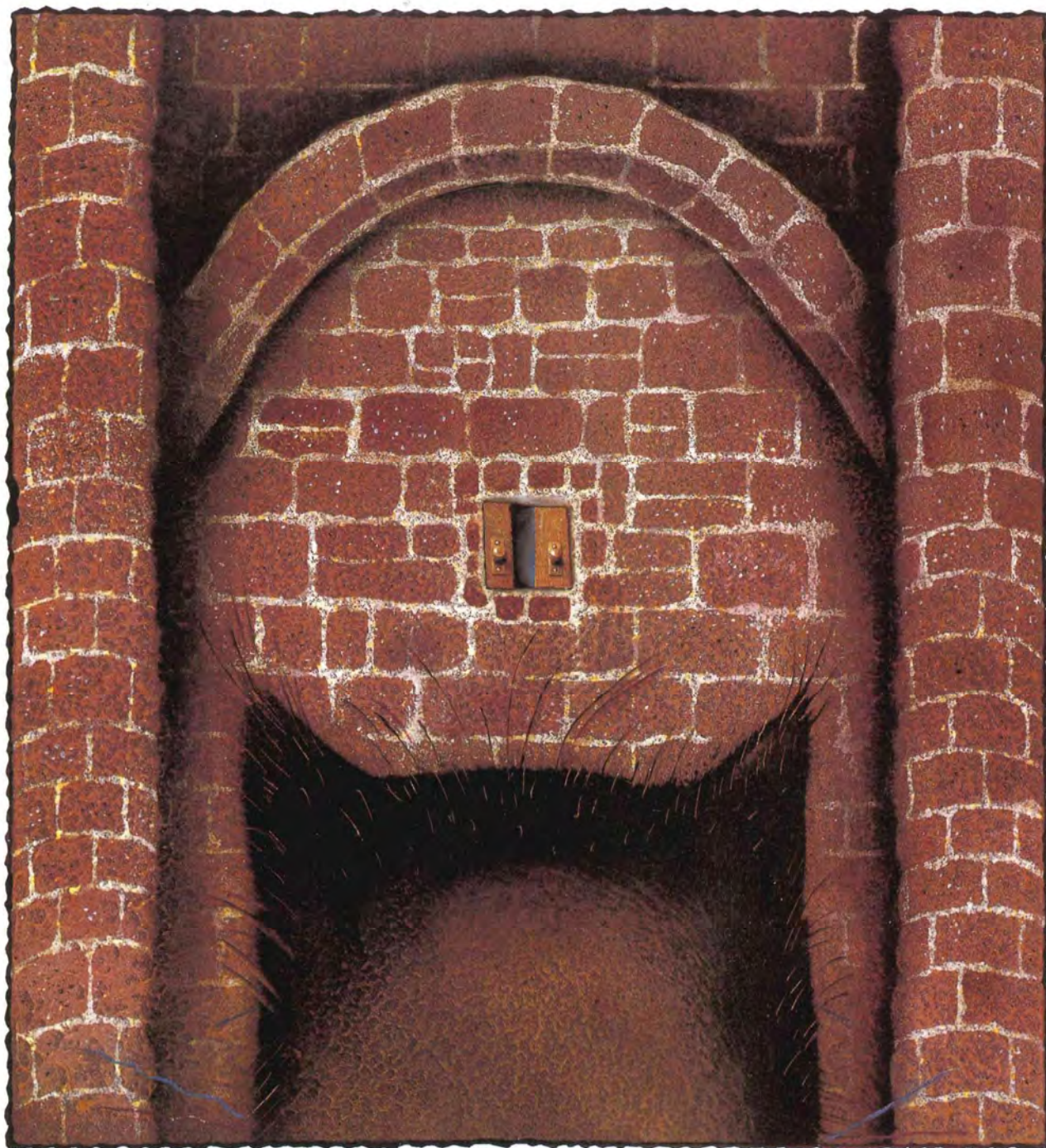
Tocmai m-am apucat de ușa atunci când am simțit un alt strănut venind.
M-am forțat. Și am aspirat cu putere. Și am încercat să-mi acopăr gura, dar am strănat un strănut mare.

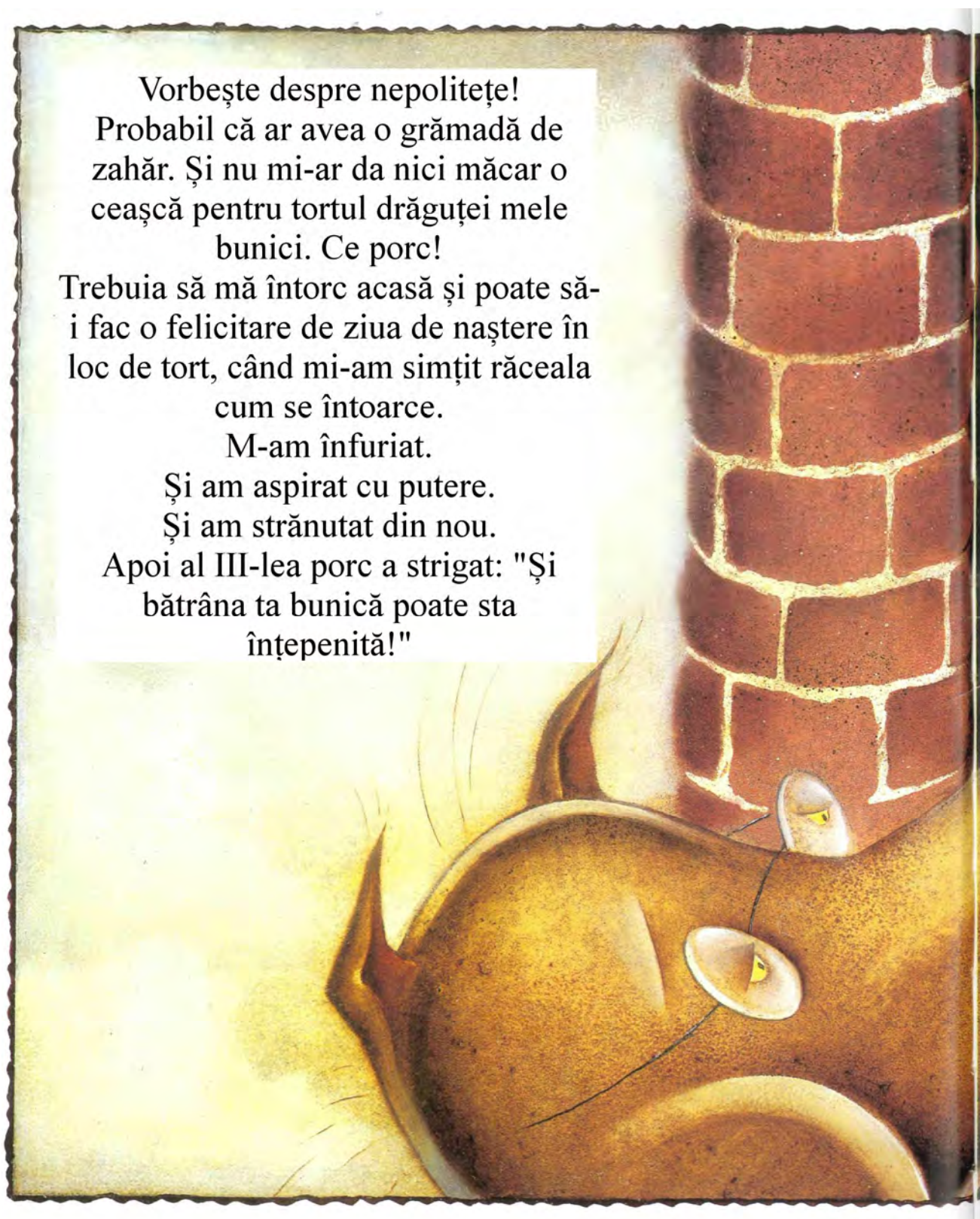
Și nu o să crezi, dar casa lui a căzut ca și a fratelui său.
Când praful a fost curățat, cel de-al Doilea Micuț Porc a murit de-a binelea. Cinstea lupului.

Acum știi că mâncarea se va strica, dacă o vei lăsa afară. Așa că am făcut singurul lucru ce era de făcut. Am luat cina iarăși. Gândește-te la asta ca la o a doua porție. Am fost îngrozitor de plin. Dar răceala mea se ameliorase. Și încă n-am avut acea ceașcă de zahăr pentru tortul meu de ziua de naștere. Așa că am mers la casa următoare. Tipul ăsta era fratele primului și celui de-al doilea porcușor. Probabil a fost creierul familiei. Își construisese casa de cărămizi.

Am bătut la casa de cărămidă. Nici un răspuns.
Am spus, domnule Porc, d-le Porc, ești acasă?
Și știi ce mi-a răspuns acel porcușor?
- Pleacă de aici, lupule, nu mă mai deranja niciodată.

Vorbește despre nepolitețe!
Probabil că ar avea o grămadă de
zahăr. Și nu mi-ar da nici măcar o
ceașcă pentru tortul drăguței mele
bunici. Ce porc!
Trebuia să mă întorc acasă și poate să-
i fac o felicitare de ziua de naștere în
loc de tort, când mi-am simțit răceala
cum se întoarce.
M-am înfuriat.
Și am aspirat cu putere.
Și am strănutat din nou.
Apoi al III-lea porc a strigat: "Și
bătrâna ta bunică poate sta
înțepenită!"

Vorbește despre nepolitețe!

Probabil că ar avea o grămadă de zahăr. Și nu mi-ar da nici măcar o ceașcă pentru tortul drăguței mele bunici. Ce porc!

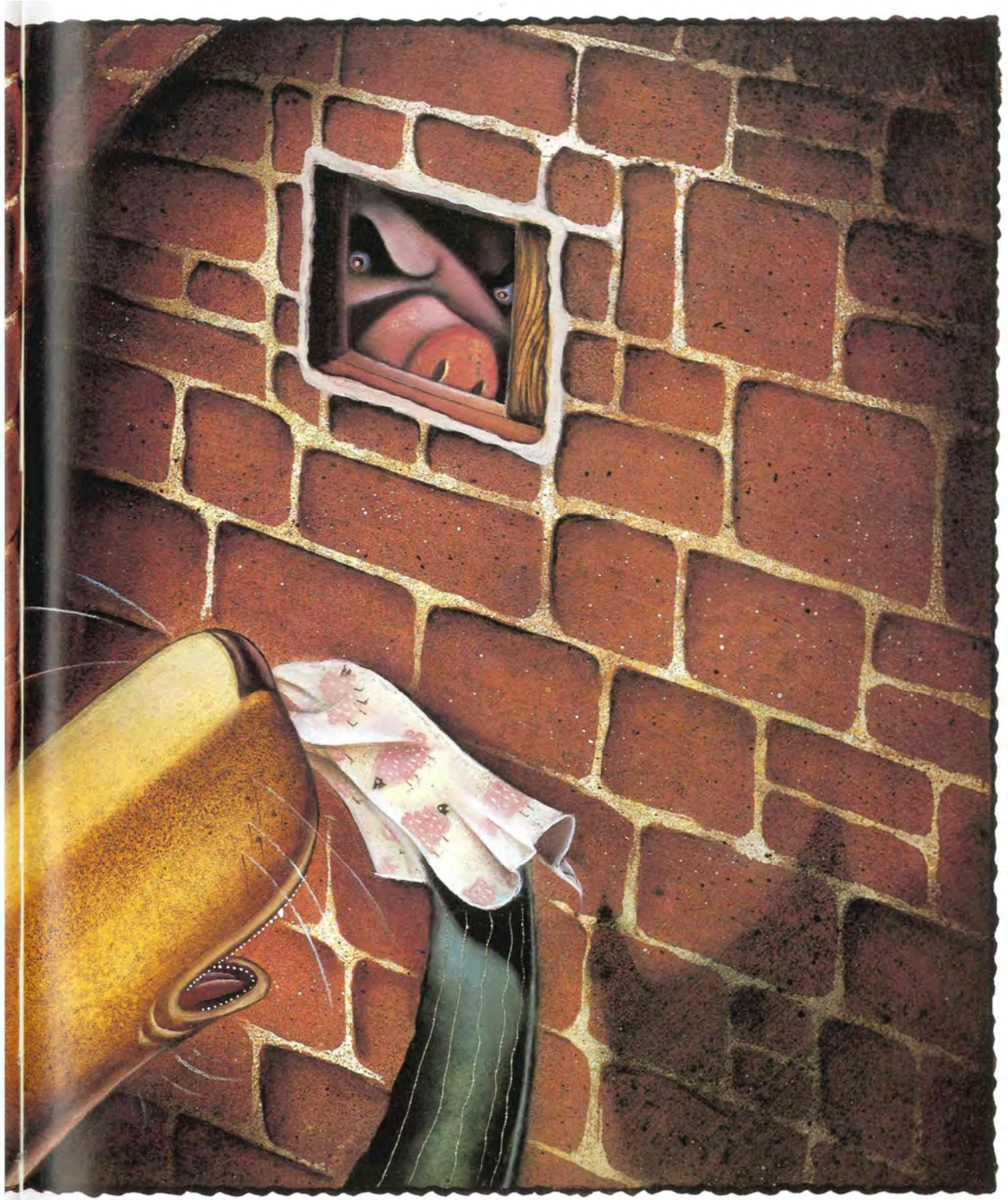
Trebuia să mă întorc acasă și poate să-i fac o felicitare de ziua de naștere în loc de tort, când mi-am simțit răceala cum se întoarce.

M-am înfuriat.

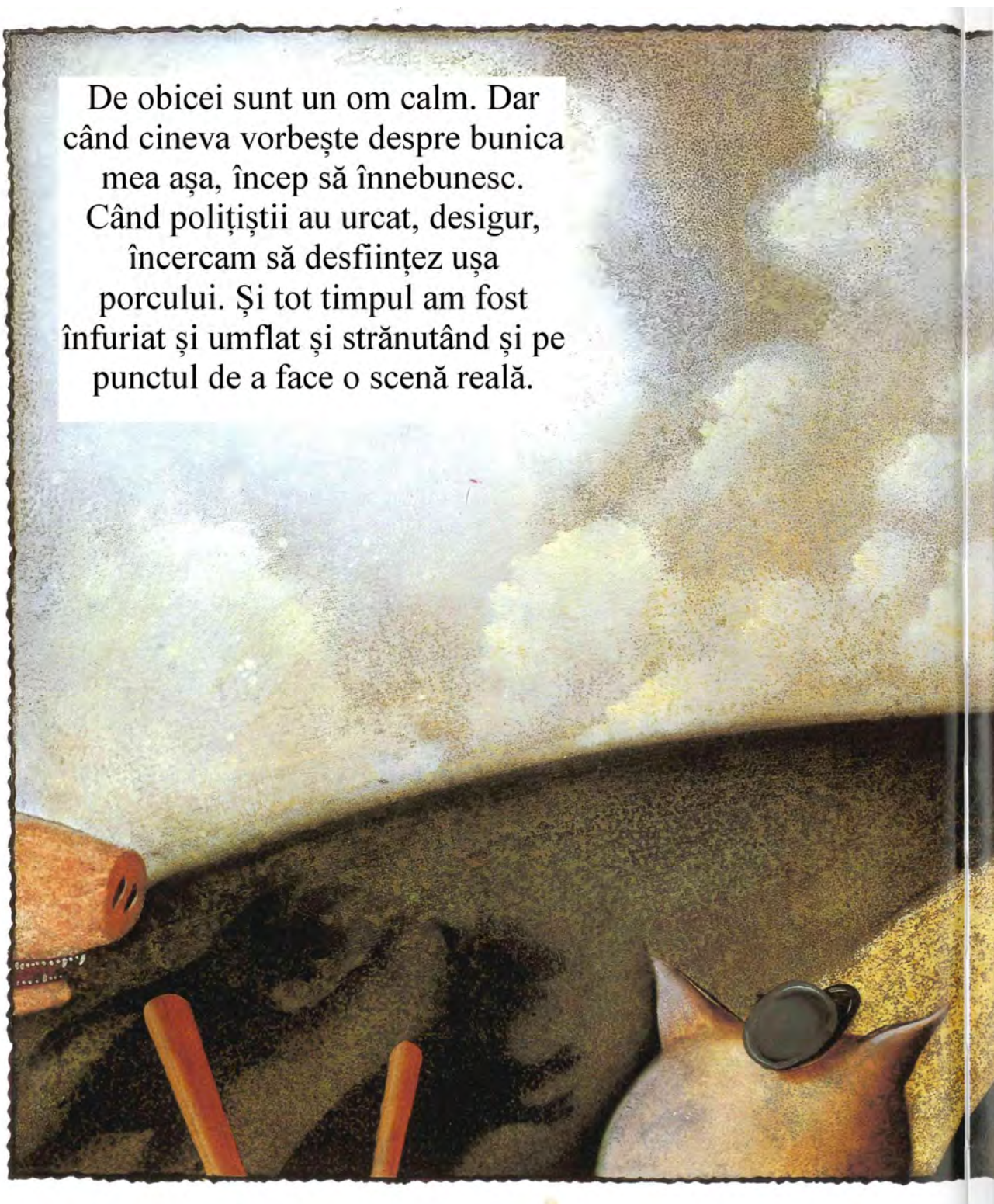
Și am aspirat cu putere.

Și am strănutat din nou.

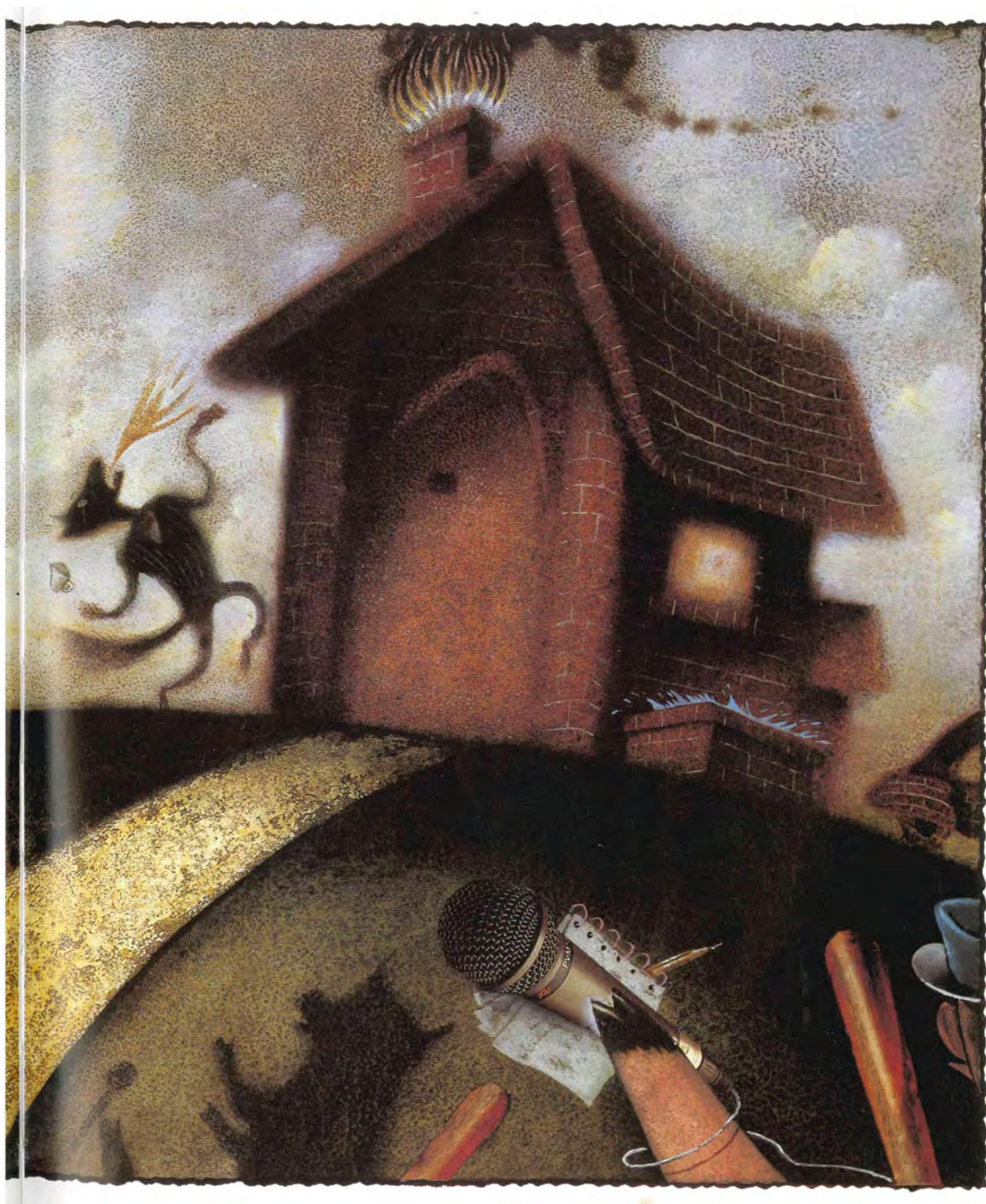
Apoi al III-lea porc a strigat: "Și bătrâna ta bunică poate sta înțepenită!"

De obicei sunt un om calm. Dar
când cineva vorbește despre bunica
mea așa, încep să înnebunesc.
Când polițiștii au urcat, desigur,
încercam să desființez ușa
porcului. Și tot timpul am fost
înfuriat și umflat și strănutând și pe
punctul de a face o scenă reală.

De obicei sunt un om calm. Dar când cineva vorbește despre bunica mea așa, încep să înnebunesc. Când polițiștii au urcat, desigur, încercam să desființez ușa porcului. Și tot timpul am fost înfuriat și umflat și strănutând și pe punctul de a face o scenă reală.

Restul, după cum se spune, este istorie.

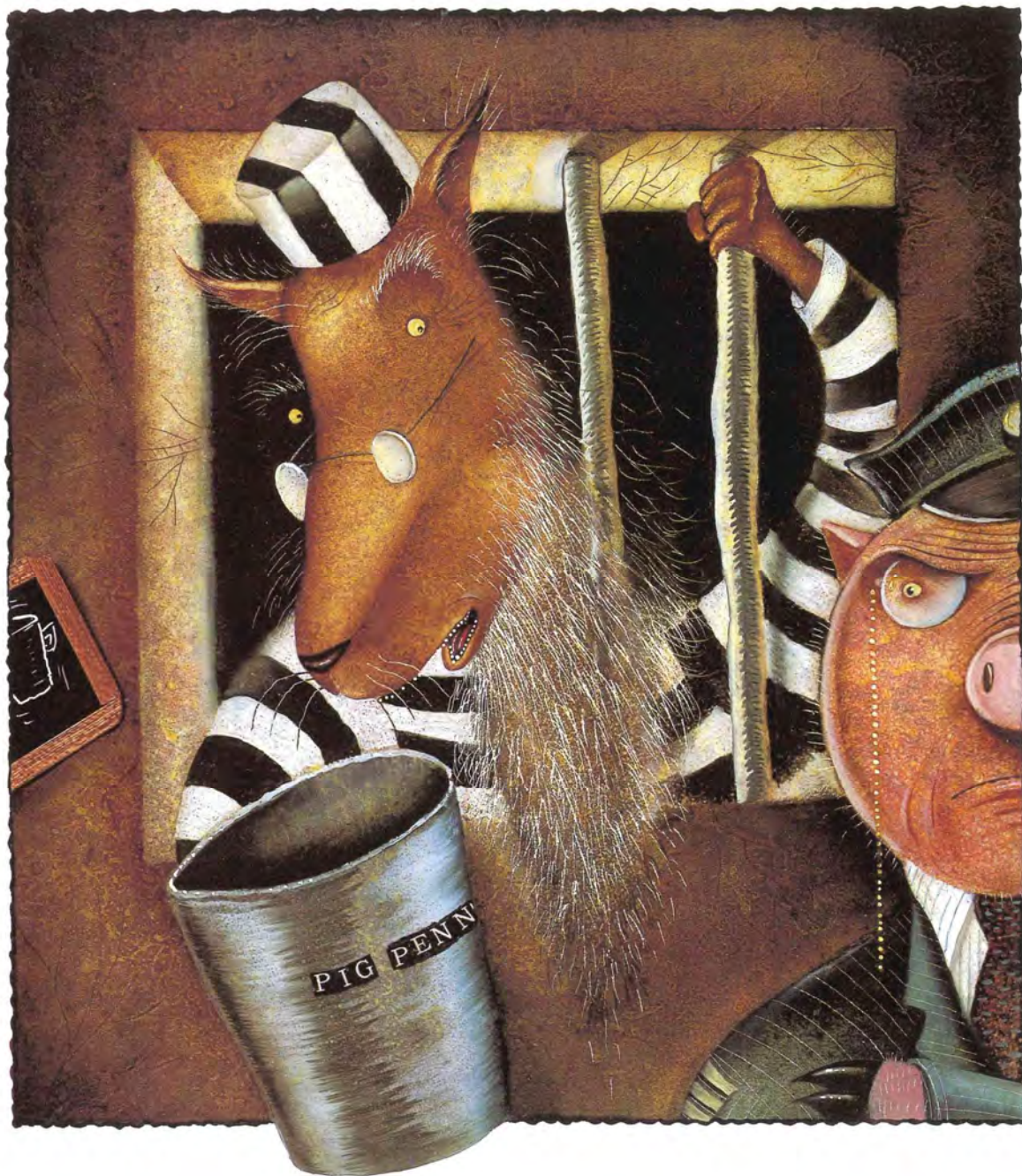

Reporterii de știri au aflat despre cei doi porci pe care îi luat la cină. Se gândeau că un bolnav care căuta să împrumute o ceașcă de zahăr nu suna foarte interesant.

Așa că au povestit povestea cu toate acele "furii și suflări și lovituri ce-ți dărâmă casa ". Și mi-au spus Marele Lup Rău.

Asta e tot.

Povestea reală. Am fost încadrat.

Dar ai putea să-mi împrumuți o ceașcă de zahăr.